

qualitum. Hacque ratione non omne ius publicum concernit Majestatem realem: nam & in iure publico, multa mutare possunt ii, penes quos est Majestas personalis, ut dixi in *meis Commentar. ad l. i. ff. de iustit. & iur. quest. 16*. Quod verò jam modò dixi, in abrogandâ vel constituendâ lege fundamentali omnium requiri consensum: id intelligo de iis, qui populum repræsentant universum: ut sunt in Imperio Romano Germanico Status. Sed nec unius aut alterius contradictio attenditur. Quandoque etiam immutatio fit per conversionem, ubi extraordinariè & violenter sæpè procedi solet.

VI. Cùm verò Majestatis Imperantis, ab Imperii Majestate, tanquam fundamentum à fundamento distinguatur. Indè fit, ut Majestati Imperij, Imperantis Maiestas, tanquam superiori obstringatur. Eam Majestatem, legesque ejusdem, etiam is qui imperat, ne quid Respublica capiat detrimenti, comiter observare tenetur: nullâq; variatione commutari ea debent. Ioh. de Terrâ Rubeâ, de *iur. succession. in Regn. Gallia tract. 1. artic. 1. conclus. 24*. pulchrè Bornitius, de *Majestate cap. 9*. Imperans quippe, homicida suæ propriæ esset Majestatis, si Rempublicam convertere niteretur ipsam. Princeps enim tenetur legibus Regni. Ioh. à Chokier. 2. *cap. 2. fol. 55.* & consuetudo in ipsum Principem disponens, ipso Principe maior reputatur. Moditius, in *decis. §. lex dubit. 93. nu. 4.* Cùm tales leges obtineant vim pacti & conventionis: quibus etiam Princeps utcumque summus obligatur. Undè Bodinus 1. de *Republ. cap. 2 num. 88. ad fin.* Quantum verò, inquit, ad Imperii attinet leges, cùm sint cum Majestate conjunctæ, Principes nec eas abrogare, nec etiam derogare queunt. Contra tales leges, in contrarium dispensari non potest. Gerlac. Buxtorff. *dissertat. ad Auream Bullam th. 7.* Quamvis interim non ignorem, complures reperiri, qui ab blandiendo contrarium scribant. Rectè & prudenter Barth. Keckermannus, *disputat. pract. 29. problem. 11.* Distinguuntur, ait, tales à Majestatis iure, atque adeò à potestate legibus cæteris solutâ, tanquam causâ à suo effectû, eique nihil derogant. ut exempli gratiâ: An Fœminis regimen conveniat? an debeat potius electis ex omnium numero concedi, vel succedentibus hæreditario iure? num indigenæ, vel peregrino potius offerenda maiestas? Quæ (si lege fundamentali sint decisa) non magis esse possunt in Principis potestate, ac sui ipsius constitutio, atque in Regnum immissio: siquidem non sunt instrumenta regiminis, ut cæteræ leges, sed causæ efficientes & fundamenta &c. Hancque propter maiestatem rectè dici videtur, Principem non esse maiorem Republicâ totâ. Canonhierò 8. *dell. introduz. 2. cap. 4.* & iam monui, *lib. 1. polit. cap. 1. num. 37.* Eodem sensu Hispani dicunt: *No ay Rey que sea sennor del officio.* Absoluta ideòque pote-